

ईश्वरको विलाप

— डा० मधु 'माधुर्य'

आर्मघाट ...

हाती पिटीपिटी रोइरहोईन् आमा
रक्की बच्चो गुमाएकी छोकरमा
विचरा अपृइय ईश्वर —
रक्की बच्चोलाई बचाउन नसकेकी
स्वअभियोग र आत्मग्लानीको सन्तापमा जलेर
सुन्ने नसकिने चित्कार छोडेर बोक्नहेछ
त्यहि आँसु बाग्मती बागीरहेछ !

मान्छे ...

मंगल ग्रहको नेपथ्यबाट
ब्रह्माण्डमा ईश्वर नभेटेकी घोषणा गरिरहेछ
'मास्तिष्कमिन्न कहाँ के खुस्क्यो ?'
भोक्राएर ईश्वर पाठपूजा जाँचिरहेछ
अपेक्षान घियटरमा लम्पसार मान्छे
'हरै राम ... हरै कृष्ण ...' अपिरहेछ, जापिरहेछ !

नेपालको यात्रा ...

सर्वत्र आफ्नै रवोर — मन्दिरै मन्दिर !!
पाईला टेक्ने ठाउँ मदेखेर
ईश्वर दिउँयै बहुलाई रहेछ
मन्दिरको आगनमा बम, टुँडालमा गोली
'ॐ हान्ते' जिस्क्याइरहेको देखेर
निलो आकाशमा बाहल हराए भैँँ
ईश्वरको होस एकाएक हराईरहेछ !

भूपरिवारित देश ...

हिँक्रे जमेकी आँसु — 'सगरमाथा' भूगोलमा छँदै थियो
रगतको प्रज्ञान्त महासागर कहाँबाट आयो ?
जबुभैर बहस्य आफ्नै सृष्टिको
ईश्वर मुर्छा मुर्छा पारिरहेछ !

आर्मघाट मान्छेको

यात्रा देशको

ईश्वर —

मुर्छा पारिपारि बोक्नहेछ

त्यहि आँसु —

बाग्मती बागीरहेछ !

April 13, 2004

specialy for ipatra.com